

varme Tid. Nu ere disse Forsøg her blevne foretagne ved Juletid, medens det var Frost, og foretagne med meget godt og fint Smør. Jeg vilde have Forsøgene foretagne med mindre godt Smør ogsaa om Sommeren. Jeg tror, at dette Spørgsmaal har saa stor Rækkevidde, at det var ikke saa feil, om Afgørelsen blev opsat i hvert Fald et halvt Aars Tid. Hvis der da til den Tid kom stærkere Fordringer fra England, maatte man selvfølgelig absolut bøje sig over for disse.

Der er i Lovforslagets Slutning en Bestemmelse om, at $\frac{1}{3}$ af de Bøder, som blive at erlægge, tilfalder Angiveren. Det har jo ikke voldet nogen Ulejlighed over for Margarinen, men det forekommer mig, at der gerne kunde optaa uheldige Forhold netop paa dette Punkt om Salpeterilsætning. Man kunde jo næsten tænke sig, at Folk fra Udlandet kunde gøre sig Fortjeneste af at komme herind som Angivere med Hensyn til noget af det Smør, som er ført ind her fra Landet, og saa kunne de tjene $\frac{1}{3}$ af Mulkten.

Jeg vil altsaa gøre min Afstemning over § 10 afhængig af de Oplysninger og Besvarelser, der maatte fremkomme vedrørende disse Spørgsmaal, idet jeg erkender, at er denne Bestemmelse virkelig til Gavn for vort Renomme i England, bør vi maaste søje os derefter.

For Næsten skal jeg slutte med en Henstilling. Jeg tror, at der er en mere praktisk Maade at hæve vort Renomme paa. Det er, om vi udlovede en meget stor Dufør i England, for Eksempel 200 Lst. for hver Drittel af vort Smør til den Englænder, som kunde godtgøre, at den var forfalsket. Thi jeg tror, at der kommer nu for Tiden ikke danst Smør til England, som er forfalsket. Jeg er overbevist om, at man trygt kunde udlove og give Dufør til den Englænder, der bevislig kunde godtgøre, at vort Smør var forfalsket, og jeg tror, at om vi kunde indføre Befendtgørelser om en saadan Dufør i de engelske Aviser, vilde det bidrage til mere at hæve vort Renomme end Forbudet imod at blande andet Konserveringsmiddel i Smørret end Røgsalt, thi jeg tror, at det, Englænderne spørge om, er, om Smørret smager godt, men de tage vist ikke saa meget Hensyn til, om der er nogle ganske smaa Tilfættninger.

Mourier-Petersen: Jeg har bedet om Ordet for en ganske kort Bemærkning, som jeg glemte, da jeg sidst ytrede mig, angaaende den Frygt, som det ærede Medlem, der har stillet Vædringsforslaget Nr. 8 til § 10 (Knudsen), nærede med Hensyn til den Bestemmelse, der nu findes i § 10, over for Handelen i Kjøbenhavn, og navnlig hans Formening om, at Handelen her kunde lide en Del ved, at Importen af Smør blev formindsket. Det ligger, tror jeg, meget nær at antage, at dersom vi vedtage Bestemmelsen i Regeringsforslagets § 10 om, at der ikke maa anvendes andet Konserveringsmiddel i Smørret end Røgsalt, ville de andre Lande, der nu indføre Smør til os, blive nødtte til at optage en lignende Bestemmelse, da de ellers vilde lide for meget i Konkurrencen med os, og naar de optage en saadan Bestemmelse, vil ogsaa en saadan Frygt for, at de ville være hindrede i deres Import hertil, falde bort. Jeg skal tilføje, at selv om det ogsaa virkelig skulde blive Tilfældet, at Smøromsætningen her i Kjøbenhavn skulde lide noget Tab eller blive noget formindsket ved en Bestemmelse som den omtalte, hvad jeg nu slet ikke tror, vil det være for intet at regne over for den store Interesje, der staar paa Spil for Landbruget, dersom en Hovedartikel som Smørret skulde komme til at lide noget. Det er, tror jeg, et saa vigtigt Hensyn, at dersom vi kunne bevare vort Smørs Renomme, vil ogsaa Handelen i Kjøbenhavn nyde Gavn deraf, og det modsatte vilde blive Tilfældet, Handelen i Kjøbenhavn vilde lide Tab, dersom det skulde blive Tilfældet, at vor Smør tabte sit Renomme. Den sidste ærede Taler kan være ganske overbevist om, at han vil handle i det danske Landbrugs Interesje ved at stemme for Bestemmelsen i § 10.

Indenrigsministeren (Hørring): Den foreliggende Betænkninga begynder med nogle Ord, som jeg gerne vil tillade mig nærmere at omtale. Betænkningen udtaler nemlig, at Margarineoven har to Hovedformaal, „dels at styrke det danske Smørs Renomme ved at værne mod Forfalskninger og dels at beskytte Konjumenternes Interesjer ved at fastslaa Regler for Tilvirkning og Forhandling af Margarine“. Dette stilles op som de to Hovedformaal, der for saa vidt ere lige gældende. Jeg erkender